HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

4 septembrie 2014*

„Trimitere preliminară — Protecția speciilor faunei și florei sălbatice — Regulamentul (CE) nr. 338/97 — Articolul 11 — Nulitatea unui permis de import, limitată la exemplarele de animale care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate”

În cauza C-532/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Ungaria), prin decizia din 20 septembrie 2013, primită de Curte la 9 octombrie 2013, în procedura

Sofia Zoo

împotriva

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președinte de cameră, domnul K. Lenaerts (raportor), vicepreședinte al Curții, și domnii J. L. da Cruz Vilaça, J.-C. Bonichot și A. Arabadjiev, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru guvernul maghiar, de K. Szíjjártó, de M. Fehér și de G. Szima, în calitate de agenți;

— pentru guvernul belgian, de J. Van Holm și de T. Materne, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de K. Mifsud-Bonnici și de A. Sipos, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: maghiara.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 11 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 239).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Sofia Zoo (grădina zoologică din Sofia, Bulgaria), pe de o parte, și Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (Inspectoratul General al Statului pentru Protecția Mediului și a Naturii și pentru Administrarea Apelor) maghiar (denumit în continuare „Inspectoratul General”), cu privire la decizia acestuia din urmă de a dispune confiscarea a 17 exemplare de animale sălbatice originare din Tanzania.

Cadrul juridic

Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție

3 Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție, semnată la Washington la 3 martie 1973 (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 993, nr. I-14537, denumită în continuare „CITES”), are drept obiectiv să garanteze că, prin comerțul internațional cu specii incluse în anexele la convenția menționată, precum și cu părți și produse provenite de la speciile respective, nu se dăunează conservării biodiversității și că acest comerț se bazează pe o utilizare durabilă a speciilor sălbatice.

4 Această convenție a fost implementată în Uniunea Europeană începând cu 1 ianuarie 1984 prin Regulamentul (CEE) nr. 3626/82 al Consiliului din 3 decembrie 1982 de aplicare în Comunitate a Convenției privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (JO L 384, p. 1). Regulamentul menționat a fost abrogat prin Regulamentul nr. 338/97, al cărui articol 1 al doilea paragraf prevede că aplicarea acestuia din urmă respectă obiectivele, principiile și dispozițiile CITES.

5 Articolul VI alineatul 5 din CITES prevede:

„Un permis sau un certificat distinct este necesar pentru fiecare expediere de indivizi.”

Dreptul Uniunii

6 Considerentele (5) și (17) ale Regulamentului nr. 338/97 au următorul cuprins:

„(5) întrucât punerea în aplicare a prezentului regulament necesită aplicarea condițiilor comune de eliberare, utilizare și prezentare a documentelor referitoare la autorizarea introducerii în [Uniune], la exportul sau reexportul în afara [Uniunii] al exemplarelor din speciile reglementate de prezentul regulament; întrucât este necesar să se adopte dispoziții speciale privind tranzitul acestor exemplare prin [Uniune];

[...]

(17) întrucât, pentru a garanta respectarea prezentului regulament, este necesar ca statele membre să sancționeze încălcările în mod adecvat și corespunzător cu natura și gravitatea încălcării”.

7 Articolul 4 din acest regulament prevede:

„(1) Introducerea în [Uniune] a exemplarelor din speciile incluse la anexa A este supusă realizării verificărilor necesare și prezentării prealabile la biroul vamal de la frontiera de intrare a unui permis de import eliberat de un organ de gestionare din statul membru de destinație.

Acest permis de import poate fi eliberat numai în conformitate cu restricțiile impuse în temeiul alineatului (6) și atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

[...]

(b) (i) solicitantul prezintă documentul pe baza căruia dovedește că exemplarele au fost obținute în conformitate cu legislația privind protecția speciei în cauză și care, în cazul importului dintr-o țară terță al exemplarelor dintr-o specie inclusă la anexele la convenție, presupune prezentarea unui permis de export sau a unui certificat de reexport sau a unei copii a acestora, eliberate în conformitate cu dispozițiile convenției, de o autoritate competentă din țara de export sau reexport;

[...]

[...]

(e) ca urmare a consultării autorității științifice competente, organul de gestionare este încredințat că niciun alt factor referitor la conservarea speciei nu se opune eliberării permisului de import

și

(f) în cazul introducerii de proveniență marină, organul de gestionare este încredințat că toate exemplarele vii sunt pregătite și expediate astfel încât să fie minimizat riscul de rănire, îmbolnăvire sau tratament sever.

(2) Introducerea în [Uniune] a exemplarelor din speciile înscrise la anexa B este supusă realizării verificărilor necesare și prezentării prealabile la biroul vamal de la frontiera de intrare a unui permis de import eliberat de un organ de gestionare din statul membru de destinație.

Acest permis de import poate fi eliberat numai în conformitate cu restricțiile impuse în temeiul alineatului (6) și atunci când:

(a) după examinarea datelor disponibile și luând în considerare orice aviz din partea grupului de analiză științifică, autoritatea științifică competentă consideră că introducerea în [Uniune] nu ar putea dăuna stării de conservare a speciei sau întinderii teritoriului ocupat de populația în cauză a speciei, luând în considerare nivelul actual sau preconizat al comerțului. Acest aviz rămâne valabil pentru importurile ulterioare atât timp cât elementele menționate anterior nu s-au schimbat considerabil;

(b) solicitantul prezintă documentul prin care dovedește că locul de găzduire prevăzut pentru un exemplar viu la locul de destinație este echipat în mod adecvat în scopul conservării și îngrijirii corespunzătoare;

(c) condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) punctul (i) [și la] literele (e) și (f) au fost îndeplinite.

[...]

(6) În consultare cu țara de origine în cauză, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 18 alineatul (2) și luând în considerare orice aviz al grupului de analiză științifică, Comisia [Europeană] poate impune restricții generale sau restricții referitoare la anumite țări de origine, la introducerea în [Uniune]:

(a) pe baza condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctul (i) sau litera (e), pentru exemplarele speciilor incluse la anexa A;

(b) pe baza condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (e) sau la alineatul (2) litera (a), pentru exemplarele speciilor incluse la anexa B

și

(c) a exemplarelor vii ale speciilor incluse la anexa B care prezintă o rată crescută a mortalității în timpul transportului sau pentru care s-a stabilit că au puține șanse de supraviețuire în captivitate în timpul unei părți importante din durata lor potențială de viață

sau

(d) a exemplarelor vii ale speciilor pentru care s-a stabilit că introducerea acestora în mediul natural al [Uniunii] constituie o amenințare ecologică pentru speciile de faună și floră sălbatice indigene ale [Uniunii].

Comisia publică trimestrial în *Jurnalul Oficial al [Uniunii Europene*] o listă a acestor eventuale restricții.

[...]”

8 Articolul 9 alineatele (4) și (5) din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„(4) Atunci când un exemplar viu dintr-o specie inclusă la anexa B este deplasat în interiorul [Uniunii], posesorul exemplarului îl poate abandona numai după ce s-a convins că destinatarul prevăzut este informat corespunzător despre condițiile de viață, echipamentele și practicile necesare pentru ca exemplarul să fie îngrijit adecvat.

(5) Atunci când exemplarele vii sunt transportate spre, în afara sau în interiorul [Uniunii] sau sunt ținute în timpul unei perioade de tranzit sau de transbordare, acestea trebuie pregătite, deplasate și îngrijite astfel încât să se reducă la minimum riscul de rănire, îmbolnăvire sau tratament sever și, în cazul animalelor, în conformitate cu [dreptul Uniunii] privind protejarea animalelor în timpul transportului.”

9 Articolul 11 alineatele (1) și (2) din același regulament, intitulat „Valabilitatea și condițiile speciale pentru permise și certificate”, prevede:

„(1) Fără să aducă atingere măsurilor mai stricte pe care statele membre le pot adopta sau menține, permisele și certificatele eliberate de către autoritățile competente ale statelor membre în temeiul prezentului regulament sunt valabile în întreaga [Uniune].

(2)

(a) Cu toate acestea, orice permis sau certificat, precum și orice permis sau certificat eliberat pe baza unui asemenea document va fi considerat nul în cazul în care o autoritate competentă sau Comisia, prin consultarea autorității competente care a eliberat aceste permise sau certificate, dovedește că au fost eliberate pornind de la principiul eronat că au fost îndeplinite condițiile pentru eliberarea acestora.

(b) Exemplarele situate pe teritoriul unui stat membru și cuprinse în astfel de documente fac obiectul unui sechestru de către autoritățile competente ale statului membru menționat și pot fi confiscate."

10 Potrivit articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul nr. 338/97:

„Atunci când un exemplar viu dintr-o specie inclusă la anexa B sau C sosește într-unul din punctele de intrare în [Uniune] fără un permis sau certificat valabil corespunzător, trebuie să se instituie un sechestru cu privire la exemplar și acesta poate fi confiscat sau, în cazul în care destinatarul refuză să recunoască exemplarul, autoritățile competente din statul membru responsabil de punctul de intrare pot, după caz, să refuze acceptarea transportului și solicită transportatorului să returneze exemplarul la locul său de plecare."

Dreptul maghiar

11 Articolul 20 alineatele (1), (2) și (4) literele a) și b) din Decretul guvernului 292/2008 (XII.10) privind anumite norme de punere în aplicare a actelor juridice internaționale și ale Comunității Europene care reglementează comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (denumit în continuare „decretul guvernului") prevede:

„(1) Atunci când pentru deținerea, transportul sau comercializarea exemplarelor din speciile cuprinse în anexele A-D la [Regulamentul nr. 338/97] nu există permisul sau certificatul corespunzător sau atunci când transportul exemplarelor încalcă dispoziții normative sau administrative, autoritatea la care face referire articolul 3 alineatul (3) – cu excepția autorității la care face referire articolul 4 alineatul (1) –, în cadrul măsurilor adoptate la fața locului, reține exemplarele, întocmește un proces-verbal și ia măsuri în conformitate cu legislația specifică, informând cu privire la acestea în termen de 48 de ore autoritatea la care face referire articolul 4 alineatul (1) și autoritatea administrativă. Autoritatea la care face referire articolul 4 alineatul (1) ia măsuri pentru a adăposti exemplarele vii reținute, ținând seama de avizul obținut de la autoritatea administrativă.

(2) Autoritatea prevăzută la articolul 4 alineatul (1), ca urmare a controlului efectuat sau a reținerii dispuse în conformitate cu alineatul (1) de o altă autoritate, pune sub sechestru exemplarele al căror deținător nu justifică legalitatea importului, a exportului, a reexportului sau a deținerii acestora pe parcursul controlului și solicită persoanei interesate să furnizeze documentele justificative referitoare la originea exemplarelor într-un anumit termen.

[...]

(4) Autoritatea la care face referire articolul 4 alineatul (1):

a) confiscă exemplarele pentru care deținătorul nu furnizează documentele justificative referitoare la origine în termenul acordat;

b) confiscă exemplarele a căror deținere este nelegală.

[...]"

Litigiul principal și întrebările preliminare

12 La 17 ianuarie 2011, un cetățean sârb a fost supus unui control la frontieră la intrarea în Ungaria. În vehiculul pe care îl conducea, acesta transporta o încărcătură de 17 exemplare de animale sălbatice originare din Tanzania, și anume două acvile *Hieraaetus spilogaster*, patru acvile *Aquila verreauxii*, două acvile *Polemaetus bellicosus*, o acvilă *Terathopius ecaudatus*, trei acvile *Stephanoaetus coronatus*, doi vulturi *Torgos tracheliotus* și trei vulturi *Gyps africanus*. Pe lângă acestea, persoana controlată mai transporta zece corbi *Corvus albus* și zece corbi *Corvus albicollis*. Pentru a justifica originea animalelor, această persoană a prezentat copia unui permis de import CITES eliberat de autoritățile bulgare. Din decizia de trimitere reiese că documentele însoțitoare arătau că aceste exemplare de animale fuseseră transportate din Țările de Jos în Bulgaria cu destinația Sofia Zoo pentru a sta în carantină și că ulterior urmau să fie transportate înapoi în Țările de Jos prin Ungaria.

13 Autoritatea pentru protecția mediului a reținut încărcătura și a trimis întreaga documentație către Vidékfejlesztési Minisztérium (Ministerul Dezvoltării Rurale), în calitate de autoritate competentă în conformitate cu CITES și cu Regulamentul nr. 338/97, care a examinat legalitatea importului acestor animale sălbatice. În cadrul acestei proceduri, ministerul menționat a consultat Comisia și autoritatea bulgară competentă.

14 Comisia a considerat că exemplarele de animale în cauză trebuiau confiscate, pentru motivul că Grupul de Analiză Științifică (denumit în continuare „GAS”), pe de o parte, a decis la 30 iunie 2009 suspendarea importurilor de acvile *Polemaetus bellicosus* și de șoimi *Terathopius ecaudatus* și, pe de altă parte, a instituit la 11 septembrie 2009 obligația consultării sale prealabile în cazul vulturilor *Torgos tracheliotus* și al acvilelor *Stephanoaetus coronatus*. Întrucât autoritatea bulgară competentă nu a ținut seama de aceste decizii ale GAS, Comisia a apreciat că permisul pe care respectiva autoritate îl eliberase pentru Sofia Zoo trebuia considerat nul.

15 Prin decizia din 9 februarie 2011, ținând seama de cele de mai sus, Ministerul Dezvoltării Rurale a decis să pună sub sechestru încărcătura – cu excepția celor zece corbi *Corvus albus* și a celor zece corbi *Corvus albicollis*, cărora nu le erau aplicabile nici CITES și nici Regulamentul nr. 338/97 – în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din decretul guvernului și a solicitat Sofia Zoo să prezinte documentele justificative privind legalitatea importului, a deținerii și a comercializării exemplarelor de animale la care făcea referire decizia sa.

16 Întrucât Sofia Zoo nu a prezentat documentele solicitate în termenul acordat, Ministerul Dezvoltării Rurale, prin decizia din 28 aprilie 2011, a confiscat cele 17 exemplare de animale originare din Tanzania, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din decretul guvernului, și le-a adăpostit în grădini zoologice maghiare.

17 Sofia Zoo a introdus la Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Budapesta) o acțiune în anularea acestei decizii de confiscare. Această acțiune este formulată împotriva Inspectoratului General, succesorul în drepturi al Ministerului Dezvoltării Rurale.

18 Mai exact, această acțiune a Sofia Zoo are ca obiect anularea respectivei decizii de confiscare și obligarea Inspectoratului General la organizarea unei noi proceduri, anularea în întregime fiind solicitată cu titlu principal, iar anularea în parte cu titlu subsidiar. Acțiunea formulată de Sofia Zoo are ca obiect, în plus, reexaminarea deciziei de punere sub sechestru. Astfel, în opinia acestei grădini zoologice, nulitatea permisului de import putea să privească doar cele opt exemplare de animale vizate de cauza de nulitate a acestuia, mai precis cele două acvile *Polemaetus bellicosus*, șoimul *Terathopius ecaudatus*, cei doi vulturi *Torgos tracheliotus* și cele trei acvile *Stephanoaetus coronatus*, așa încât numai aceste animale puteau fi puse sub sechestru și confiscate, cu excluderea celorlalte nouă exemplare din speciile cărora le este aplicabil Regulamentul nr. 338/97, și anume cele două acvile *Hieraaetus spilogaster*, cele patru acvile *Aquila verreauxii* și cei trei vulturi *Gyps africanus*.

19 În ceea ce îl privește, Inspectoratul General solicită respingerea acestei acțiuni în anulare. În opinia acestuia, trebuie puse sub sechestru și pot fi confiscate toate exemplarele de animale sălbatice cărora le este aplicabil Regulamentul nr. 338/97 – și nu numai cele care sunt vizate de cauza de nulitate a permisului de import –, deoarece acest regulament nu prevede un regim al nulității parțiale a unui permis. În plus, Inspectoratul General arată că riscul unui prejudiciu pentru sănătate constituie de asemenea un temei pentru a considera permisele ca un tot și pentru ca, în caz de nulitate, oricare ar fi cauza acesteia, toate exemplarele de animale cuprinse în respectivele permise să fie puse sub sechestru și confiscate.

20 În aceste împrejurări, Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Permisele și certificatele vizate la articolul 11 alineatul (2) litera (a) din [Regulamentul nr. 338/97] trebuie considerate nule numai cu privire la exemplarele vizate în mod efectiv de cauza de nulitate sau trebuie considerate de asemenea nule cu privire la celelalte exemplare cuprinse în permis sau certificat?

2) Toate exemplarele vizate la articolul 11 alineatul (2) litera (b) din [Regulamentul nr. 338/97] cuprinse în permisele și certificatele considerate nule în conformitate cu [articolul 11 alineatul (2) litera (a) din acest regulament] trebuie să facă obiectul unui sechestru și pot fi confiscate sau numai cele care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate?”

Cu privire la întrebările preliminare

21 Prin intermediul întrebărilor preliminare formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 338/97 trebuie interpretat în sensul că permisul de import care nu respectă condițiile prevăzute de acest regulament trebuie să fie considerat nul doar în măsura în care se referă la exemplarele care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate a acestui permis de import și, prin urmare, doar aceste exemplare trebuie să facă obiectul unui sechestru și pot fi eventual confiscate de autoritatea competentă din statul membru în care se găsesc.

22 Potrivit articolului 11 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 338/97, „orice permis sau certificat, precum și orice permis sau certificat eliberat pe baza unui asemenea document va fi considerat nul în cazul în care o autoritate competentă sau Comisia, prin consultarea autorității competente care a eliberat aceste permise sau certificate, dovedește că au fost eliberate pornind de la principiul eronat că au fost îndeplinite condițiile pentru eliberarea acestora”. Alineatul (2) litera (b) al articolului menționat precizează că „[e]xemplarele situate pe teritoriul unui stat membru și cuprinse în astfel de documente fac obiectul unui sechestru de către autoritățile competente ale statului membru menționat și pot fi confiscate”.

23 Articolul 11 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 338/97 trebuie interpretat în acest fel din punctul de vedere al obiectivelor urmărite prin acest regulament și al contextului în care se inserează această dispoziție.

24 În primul rând, în ceea ce privește economia generală a Regulamentului nr. 338/97, trebuie observat că cele 17 exemplare de animale sălbatice în discuție în litigiul principal figurează în anexa B la acest regulament. Conform articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul menționat, „[i]ntroducerea în [Uniune] a exemplarelor din speciile înscrise la anexa B este supusă realizării verificărilor necesare și prezentării prealabile la biroul vamal de la frontiera de intrare a unui permis de import eliberat de un organ de gestionare din statul membru de destinație”.

25 Astfel, din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că Regulamentul nr. 338/97 permite eliberarea unui singur permis de import pentru mai multe exemplare din specii diferite înscrise în anexa B la acest regulament, care fac parte din aceeași încărcătură. Această interpretare a articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul menționat este de altfel conformă cu articolul VI alineatul 5 din CITES, care prevede că „[u]n permis sau un certificat distinct este necesar pentru fiecare expediere de indivizi”.

26 Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 338/97 prevede că un astfel de permis de import poate fi eliberat numai cu respectarea restricțiilor impuse în temeiul alineatului (6) al acestui articol și atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(c) al aceluiași articol.

27 Conform articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 338/97, în cazul în care, luând în considerare nivelul actual sau preconizat al comerțului cu o specie, introducerea în Uniune ar putea dăuna stării de conservare a acesteia sau întinderii teritoriului ocupat de populația în cauză a speciei sau în cazul în care un alt factor referitor la conservarea speciei se opune eliberării permisului de import, Comisia poate impune restricții generale sau restricții referitoare la anumite țări de origine, la introducerea în Uniune a exemplarelor vii ale speciilor incluse în anexa B la acest regulament care prezintă o rată crescută a mortalității în timpul transportului sau pentru care s-a stabilit că au puține șanse de supraviețuire în captivitate în timpul unei părți importante din durata lor potențială de viață.

28 În ceea ce privește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(c) din Regulamentul nr. 338/97, eliberarea unui permis de import este supusă, în primul rând, condiției ca, după examinarea datelor disponibile și după luarea în considerare a oricărui aviz din partea GAS, autoritatea științifică competentă să considere că introducerea în Uniune nu ar dăuna stării de conservare a speciei sau întinderii teritoriului ocupat de populația în cauză a speciei, luând în considerare nivelul actual sau preconizat al comerțului. În al doilea rând, solicitantul trebuie să prezinte documentul prin care dovedește că locul de găzduire prevăzut pentru un exemplar viu la locul de destinație este echipat în mod adecvat în scopul conservării și îngrijirii corespunzătoare. În al treilea rând, trebuie să fie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i) și literele (e) și (f) din regulamentul menționat.

29 Din cele de mai sus rezultă că eliberarea unui permis de import în Uniune al unor exemplare din specii diferite înscrise în anexa B la Regulamentul nr. 338/97 nu este rezultatul unei aprecieri globale a tuturor exemplarelor care fac parte din încărcătura în discuție, ci al unei examinări individuale și aprofundate a situației fiecăruia dintre exemplarele în cauză.

30 Cu alte cuvinte, autoritatea competentă din statul membru în care se găsesc exemplarele în cauză trebuie să analizeze dacă permisul de import în discuție este valabil pentru fiecare dintre exemplarele menționate, fără ca aprecierea respectivei autorități cu privire la un anumit exemplar să influențeze în mod necesar aprecierea sa cu privire la un alt exemplar.

31 Prin urmare, împrejurarea că permisul de import ar fi nul în măsura în care se referă la exemplarele de animale care nu îndeplinesc condițiile de acordare care figurează la articolul 4 alineatele (2) și (6) din Regulamentul nr. 338/97 nu poate repune în discuție valabilitatea permisului în măsura în care se referă la exemplarele care îndeplinesc efectiv condițiile menționate.

32 În consecință, partea din permisul de import referitoare la exemplarele vizate de cauza de nulitate trebuie să fie considerată ca fiind separabilă de celelalte părți din permis care rămân valabile.

33 În plus, după cum a subliniat Comisia în observațiile sale scrise, excluderea oricărei nulități parțiale a unui permis de import în Uniune al unor exemplare din specii diferite înscrise în anexa B la Regulamentul nr. 338/97 ar avea drept rezultat un regim arbitrar în care o situație precum cea în discuție în litigiul principal nu ar fi tratată în același mod precum o situație în care transportul a 17 exemplare diferite ar face obiectul a 17 documente diferite.

34 În al doilea rând, în ceea ce privește obiectivele urmărite prin Regulamentul nr. 338/97, trebuie amintit că regimul de protecție instituit pentru exemplarele din speciile înscrise în anexele A și B la regulamentul menționat are drept scop să asigure protecția cea mai completă posibil pentru speciile faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, cu respectarea obiectivelor, a principiilor și a dispozițiilor CITES (a se vedea Hotărârea Rubach, C-344/08, EU:C:2009:482, punctul 24).

35 Or, realizarea obiectivelor urmărite prin Regulamentul nr. 338/97 nu ar fi compromisă printr-o interpretare a articolului 11 alineatul (2) litera (a) din acesta potrivit căreia, în cazul în care un permis de import nu respectă condițiile prevăzute de acest regulament, acest permis trebuie considerat nul doar în măsura în care se referă la exemplarele de animale care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate a permisului menționat.

36 În această privință, trebuie constatat, pe de o parte, că, în ceea ce privește exemplarele de animale pentru care există efectiv o cauză de nulitate a permisului de import în temeiul articolului 11 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 338/97, autoritatea competentă din statul membru în care se găsesc exemplarele menționate are, potrivit alineatului (2) litera (b) al acestui articol, obligația de a proteja aceste animale, dispunând punerea sub sechestru și, eventual, confiscarea lor.

37 Pe de altă parte, în ceea ce privește exemplarele de animale care nu sunt vizate de cauza de nulitate a permisului de import, Regulamentul nr. 338/97 prevede măsuri în vederea protejării acestora atunci când circulă în Uniune. În această privință, articolul 9 alineatul (4) din acest regulament prevede că, „[a]tunci când un exemplar viu dintr-o specie inclusă la anexa B este deplasat în interiorul [Uniunii], posesorul exemplarului îl poate abandona numai după ce s-a convins că destinatarul prevăzut este informat corespunzător despre condițiile de viață, echipamentele și practicile necesare pentru ca exemplarul să fie îngrijit adecvat”. Mai mult, articolul 9 alineatul (5) din regulamentul menționat prevede că aceste exemplare de animale „trebuie pregătite, deplasate și îngrijite astfel încât să se reducă la minimum riscul de rănire, îmbolnăvire sau tratament sever și, în cazul animalelor, în conformitate cu legislația [Uniunii] privind protejarea animalelor în timpul transportului”.

38 În consecință, atât din economia generală a Regulamentului nr. 338/97, cât și din obiectivele urmărite de acesta rezultă că articolul 11 alineatul (2) litera (a) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că permisul de import care nu respectă condițiile prevăzute de regulamentul menționat trebuie considerat nul doar în măsura în care se referă la exemplarele care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate a acestui permis de import.

39 Aceeași concluzie este valabilă în ceea ce privește articolul 11 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 338/97, dat fiind că această din urmă dispoziție se aplică doar exemplarelor de animale la care se face referire în documentele menționate la alineatul (2) litera (a) al acestui articol.

40 În consecință, autoritatea competentă din statul membru în care se găsesc exemplarele în cauză poate să pună sub sechestru și poate să confișteze doar exemplarele care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate a permisului de import.

41 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 338/97 trebuie interpretat în sensul că permisul de import care nu respectă condițiile prevăzute de acest regulament trebuie să fie considerat

nul doar în măsura în care se referă la exemplarele care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate a acestui permis de import și, prin urmare, doar aceste exemplare trebuie să facă obiectul unui sechestru și pot fi eventual confiscate de autoritatea competentă din statul membru în care se găsesc.

Cu privire la cheltuielile de judecată

42 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea trebuie interpretat în sensul că permisul de import care nu respectă condițiile prevăzute de acest regulament trebuie să fie considerat nul doar în măsura în care se referă la exemplarele de animale care sunt vizate în mod efectiv de cauza de nulitate a acestui permis de import și, prin urmare, doar aceste exemplare trebuie să facă obiectul unui sechestru și pot fi eventual confiscate de autoritatea competentă din statul membru în care se găsesc.

Semnături